

at indføre Returbilletter med 1 Dags Gyldighed og 20 pCt. Rabat, vilde vi gøre disse Kunderejser i hvert Fald ikke dyrere end nu, og samtidig vilde vi ved at forhøje Grundtaksten til 2,90 faa mere ind ved de 25 pCt. Enkeltrejser, som alligevel blive gjorte. Saa vidt jeg ved, er Erfaringen fra den Tid, da man havde Returbilletter, altsaa ogsaa Returbilletter med længere Gyldighed, den, at der faldt 25 pCt. Enkeltrejser paa Nærtrafikken. Der vilde man indvinde ikke saa lidet, og naar man yderligere havde en højere Grundtakst end nu, vilde det følge af sig selv, at Taksten paa længere Afstande ogsaa vilde blive højere. Men jeg er bange for, at man ikke naar saa vidt under denne Forhandling, og jeg kan da gaa med til, at man i hvert Fald stiller det op som et Krav, at Rejserne under 30 Kilometer paa ingen Maade fordyres. Jeg vil ønske, at det Udvalg, der skal behandle denne Sag, vil tænke derover, og jeg vil bede den højtærede Minister stille sig velvilligt dertil. Jeg tror desuden ikke, det bliver noget stort Beløb, der er Tale om. Det er jo ikke meget, Rejserne forhøjes paa 30 Kilometer — det er kun 5 eller 10 Øre pr. Rejse —, men det er tilstrækkeligt til at irritere største Parten af de lokale rejsende, netop fordi de en Gang have været med til at blive blokkede for denne Fem-øre samtidig med, at de, der kørte paa den lange Afstand, fik Nedsættelse. Nu vente de at faa Nedsættelse — de ventede det i alt Fald indtil for kort Tid siden —, og i Stedet derfor risikere vi at komme hjem og skulle have dem til at betale yderligere. Jeg tror, at hele det Beløb, der er Tale om ved at fastholde en 30 Kilometers Rejse, vil blive 100,000 Kr., og de kunne jo let indvindes paa anden Maade, nemlig ved at lægge lidt mere paa de lange Rejser.

Jeg talte før om de to Ting, jeg særlig ansaa det for at være vigtigt, at Statsbanerne besørgede godt og billigt, og det var Kunderejserne og Befordringen af Udførselsartikler. Derimod har det altid været mig uforklarligt, hvorfor det skulde være en særlig national Opgave, her i Danmark at køre lange Rejser billigere end i noget som helst andet Land. Hvis en Forsker gav sig til at studere vor Kultur efter vore Jernbanetakster, vilde han ikke komme til det Resultat, at vi vare et Folk af Agerbrugere, der klæbde godt fast til vor Jord. Han vilde snarere komme til det Resultat, at vi vare et Folk af iltre Handelsmænd, for hvem det var en Nødvendig-

hed en Gang hver ottende Dag at rutsche hele Landet igennem. Selv efter den Forhøjelse, som man nu har foreslaaet for de lange Afstande fra 6 Kr. 50 Øre for III. Kl. til 7 Kr. 50 Øre plus 60 Øre særlig for Rejse med Iltog, er jeg kommen til det Resultat, at en 500 Kilometers Rejse frem og tilbage her i Danmark vil koste 16 Kr. 20 Øre. I Norge koster den 22 Kr., i Sverig 25 Kr., i de sydtyske Stater Württemberg, Bayern og Baden tror jeg den koster ca. 33 Kr., i Preussen 27 Kr. og i England ca. 30 Kr. Jeg begriber ikke, hvorfor Befolkningen her i Landet skulde være utilbøjelig til at give en nogenlunde tilsvarende Betaling for de lange Rejser.

Jeg kunde have Lyst til ogsaa at udtale mig om Godstaksterne, men jeg er bange for at komme for langt ind paa dette Emne. Der sker jo ogsaa en Forhøjelse af Godstaksterne saa nogenlunde over det hele. Forhøjelsen paa Styk- og Vognladningsgods andrager tilsammen 500,000 Kr. I og for sig vilde jeg helst være fri for, at man forhøjede Godstaksterne og det af to Grunde. For det første, fordi de fik en langt mindre Nedsættelse end Persontaksterne i 1896, og for det andet, fordi det af Jernbanekommisionens Betænkning som ogsaa af, hvad der er fremhævet her af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen), fremgaar, at Godsbefordringen indbringer omtrent lige saa meget som Personbefordringen, medens Udgifterne ved Personbefordringen ere ikke mindre end 50 pCt. højere end Udgifterne ved Godsbefordringen. Alene disse Tal vise jo, at den Forhøjelse, der bør komme, for at naa til en retfærdig Fordeling, netop bør falde paa Personbefordringen. Men da jeg ikke mener, at det vilde være rigtigt at søge at forhale denne Lovs Vedtagelse, skal jeg ikke tilraade Udvalget at indlade sig for meget derpaa. Forhøjelsen er jo gennemgaaende ikke særlig stor, saa det vil vel ikke kunne genere Befolkningen synderlig. Jeg skal kun henstille, om det vil være muligt at tage særligt Hensyn til det, jeg før omtalte: de store Udførselsartiklers Befordring til Havnestæder.

Jeg kunde ogsaa have Lyst til at dvæle lidt ved Spørgsmaalet om Organisationen. Den højtærede Minister sagde forleden under en Forhandling med det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), at det vilde være ham en Glæde at komme tilbage til Spørgsmaalet om Organisation, naar vi kom til at forhandle om Taks-